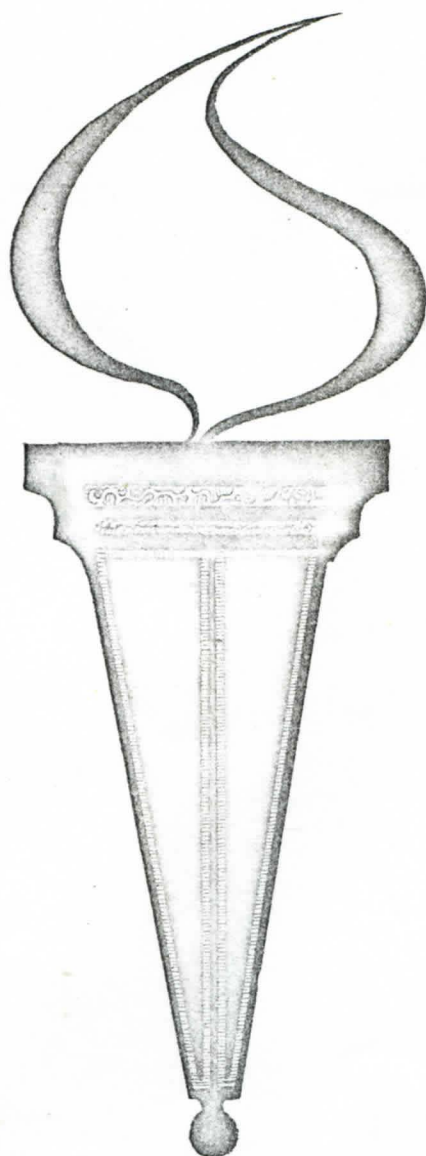

KOSMISK BULLETIN

NR 1 JANUARI 1970

KOSMISK BULLETIN - Januari 1970 - Nr 1 - Årgång 2 - Utkommer med 12 nr/år
Adress: Kosmisk Bulletin, Box 151, 575 00 Eksjö. Årsprenumeration kr 15:-
Red och ansv utg: S. Thor-Leif Dahnielson
Postgiro: 12 85 92 S. Dahnielson, Oxtorgsgatan 8 E, Eksjö

- o - o - o - o - o -

Bäste läsare,

Vi vill börja denna Bulletin med att önska Dig ett Gott Nytt Decennium! Ja, vi har ju inte bara stigit över tröskeln till ett nytt år, utan också till ett nytt decennium - sjuttiotalet. Detta ger oss anledning att göra en liten återblick på de tio år som just passerat ut i tidens oändlighet.

Det är uppenbart att många människor världen över under dessa år har börjat "tänka kosmiskt". Människan har börjat inse att vi alla är medlemmar av en stor familj, och att vi bör betrakta varandra som bröder och systrar - inte som främlingar. Vi har sett denna insikt manifesteras sig i en ökad hjälp till dem som lever i länder där "brödet" inte är "dagligt"; i stora demonstrationer mot kärnvapen, krig och diskriminering av vissa folkgrupper; i ett ständigt växande antal pacifister; i en uppriktigt strävan av kyrkorna att nå enhet; i påven Johannes arbete, etc, etc...

Vi är övertygade om att det inte kan vara enbart en tillfällighet, att allt detta skett samtidigt som vår värld besökts av människor från andra världar. Det kan knappast heller vara blott en tillfällighet att just George Adamski som tack för sina insatser - bl.a. gav han den romersk-katolska kyrkan råd rörande det ekumeniska konciliet - av påven Johannes XXIII tilldelades en medaljong i guld.

Men fastän många ting har börjat ske, får vi inte glömma allt som ännu återstår att göra. Vi måste tänka framåt och ställa oss själva frågan: Hurdan kommer situationen att vara år 1970? Vi har alla möjlighet att spela en roll i den utveckling som kommer att ske under dessa år. Bör inte vetenskapen om vad som redan genomförts uppmuntra oss att göra vårt allra bästa? Och bör vi inte alla få styrka av att veta, att vad vi strävar efter att uppnå inte är något ouppnåeligt Utopia, utan en realitet som - fastän den ännu är avlägsen - ständigt blir mer och mer synlig...

Med bästa hälsningar
från
redaktionen

- o - o - o - o - o -

INNEHÅLL

Sid 2: KOSMISK LAG	Thor-Leif Dahnielson
Sid 3: TEFATEN OCH VI	Gerda Rörbaek Nielsen
Sid 4: MARSFOTOGRAFIER ELLER...?	
Sid 5, 6, 7, 8: UFO-NYHETER	
Sid 9: VETENSKAP	
Sid 11: DEN STÖRSTA GÅTAN	Steven Whiting
Sid 12: ADAMSKI HADE RÄTT	
Sid 13: FRÅN LÄSARNA	O. Förseth
Sid 14: FRÅGOR OCH SVAR	

- o - o - o - o - o -

Allt eftertryck utan skriftligt tillstånd av utgivaren förbjudet.

- o - o - o - o - o -

KOSMISK LAG

Ofta möter man begreppet "universella (kosmiska) lagar", och man hör människor tala om att dessa lagar säger, att så och så får man inte handla. Det är uppenbart att många har fått uppfattningen att de kosmiska lagarna är några slags underliga oskrivna - men dock preciserade - levnadsregler, som finns överallt i universum. Inget kan vara mer fjärran från sanningen.

Med begreppet "Kosmisk Lag" menas inget i stil med de människoskapade lagar, vilka under århundradens lopp har formats för att bestämma över vårt handlande och uppträdande. Kosmisk Lag är ingen universell moralisk eller etisk lag, utan är vad vi skulle kalla naturlag. Ordet "lag" har alltså här samma innebörd som då vi talar om, att förhållandet mellan olika kroppar, t.ex. deras inbördes rörelser, är lagbundet. Former sammansätts i enlighet med vad vi kallar "affinitetens lag". Kroppar dras mot varandra beroende på vad vi kallar "tyngdlagen". När vi talar om Kosmisk Lag menar vi just en sådan orubblig ordningsprincip.

Som exempel kan vi ta följande ord av George Adamski (ur boken Cosmic Philosophy): "När man är avslappnad är man flexibel och mottaglig för gränslös medveten energi, vilken finns tillgänglig för alla. Liv och energi är gränslösa, men vi kan endast få så mycket som vi är villiga att acceptera". Detta är en Kosmisk Lag som är orubblig och som vi aldrig kan förändra eller gäcka. Lagen är i sig själv inget förbud eller någon förhållningsregel av något slag, men människans förståelse för lagen ger henne möjligheter att tillämpa den på ett konstruktivt sätt.

De kosmiska lagarna är de orubbliga ordningsprinciper enligt vilka alla skapelsens olika former styrs i ett evigt harmoniskt samspel - en harmoni som människan dragit sig bort från. De kosmiska lagarna förbjuder ingenting, utan det är människans förståelse för deras funktion samt hennes tillämpning av dem, som inom henne blir till regler för hennes handlande. Dessa regler - som av många felaktigt kallas "universella lagar" - växlar från människa till människa beroende på respektive individs förståelse. Det innebär emellertid inte att de kosmiska lagarna förändras, ty de är oföränderliga, men de tillämpas olika av olika individer beroende på deras på tidigare erfarenheter grundade förståelse.

Det kan vara lätt att vilja påtvinga andra människor de regler som blir resultatet av vår individuella tillämpning av Kosmisk Lag, men genom att göra så kan man åstadkomma mer skada än nytta. Man har aldrig någon rättighet att med utgångspunkt från sin egen begränsade förståelse skapa och forma levnadsregler och säga, att de universella lagarna säger att "så och så" får vi göra, men inte "så eller så"! Varje individ måste låta sitt handlande bestämmas av hans egen insikt, ty det är hans FÖRSTÅELSE - och uttryck för, samt tillämpning av, den förståelsen - som avgör hans kosmiska framåtskridande.

Att upprepa en regel som uttalats av någon annan leder inte till förståelse för Kosmisk Lag. Ingen kan lära ett barn matematik genom att bara visa det de rätta lösningarna. Barnet måste lära känna de matematiska principerna och lagarna, och med utgångspunkt från den kunskapen självt finna svaren.

Ett påtvingat moralbegrepp - som inte är framsprunget ur individens egen förståelse - kan för honom bli ett svåröverkomligt hinder på hans eviga utvecklingsväg. Min uppgift är således, inte att tala om för någon hur jag anser att han ska handla - och absolut inte att fördöma

någon för att hans handlande inte överensstämmer med vad jag betraktar som "rätt" - utan att hjälpa honom att uppnå förståelse för Kosmisk Lag. När han inser vilka möjligheter förståelsen har att erbjuda, kan han sedan vidga den genom djupare studier av den orubbliga lagen, som uppenbarar sig i universums harmoni. Genom att förstå och tillämpa den får han så möjlighet att återvända till den enhet han en gång lämnade - Enhet med allt skapat i universum, och därmed också med Skaparen; Orsaken bakom allt.

Thor-Leif Dahnielson

- o - o - o - o - o -

TEFATEN OCH VI

Då och då under åren har jag hört människor säga (med det där speciella uttrycket i ögonen!): "Jag är verkligen SÅ livligt intresserad av allt detta med dessa flygande tefat". I de flesta fall visar det sig nu gärna, att intresset ändå inte är så särdeles djupt när det kommer till kritan, utan mest inskränker sig till nyfikenhet och sensationstörst. Hos en del verkar det dock som om intresset verkligen är djupt och håller sig stadigt år efter år.

Det är verkligen förbluffande! Och vad kan orsaken vara? Vad är det hos tefaten som visar sig i denna beständiga och vidhållande dragning till dem?

Det kan inte bara vara mänsklig sensationslystnad som gör sig gällande i alla dessa fall, ty den vet vi släcker sig själv efter en kort tid. Det kan inte heller vara en eskapistisk längtan, ty UFO-saken ger i längden alltför få möjligheter till verklighetsflykt. Inte heller kan det vara alltigenom vetenskapligt intresse, ty tefaten ger endast få eller rent av inga möjligheter till vetenskapliga studier, helt enkelt av den orsaken att de är så förargligt svåra att komma nära.

- Har du egentligen någonsin tänkt på vad det är som gör att du intresserar dig för rymdskeppen? Varför du sysslar med UFO-saken istället för med något som verkligen skulle kunna uppvisa ett påtagligt och positivt resultat?

För de allra flesta världen över är hela UFO-saken ett "hopplöst fall", olösligt och omöjligt att komma någonstans med. Varför gitter vi då syssla med den? För - handen på hjärtat - ibland verkar ju de resultat vi kan framvisa efter alla dessa års forskning inte speciellt uppmuntrande. Men jag tror att det, som för många av oss ligger bakom intresset för de flygande tefaten, helt enkelt är människans uråldriga fråga: Varifrån? Vart? Varför?, som har utkristalliserat sig i frågorna: Vilka är de? Varifrån kommer de? Och varför kommer de?

Kan det inte tänkas att vårt intensiva sökande efter sanningen om de flygande tefaten i verkligheten är ett sökande efter ett av svaren på människans - livets - gåta? Om så är fallet, då är rymdforskningen rentav inte någon så ung forskning som vi hittills har förmodat. För då är den bara en ny aspekt i vår ständiga strävan efter att lära känna oss själva.

Månde har vi inte i vårt eget väsens djup en stark känsla av, att löser vi tefatens gåta så kan det hända att vi samtidigt står med lösningen på många av de gåtor som gäller oss själva. Människan har alltid haft lättare att rikta sitt sökande utåt än inåt. De stora upptäckterna har nästan allesamman gjorts i den yttre världen. Först i vårt århundrade har man på allvar börjat utforska det universum som människosjälens är.

Även VI forskar utåt - utåt mot kosmos djup, eftersom vi tror att lösningen på alla gåtor måste ligga gömda bakom den fjärran och hemlig-

hetsfulla stjärnevärlden. Men samtidigt är vi på det klara med att vi är släkt med allt som är därute, ty vi har samma ursprung och är skapade av samme Gud. Vi kan inte ha fallit så långt utanför universums ramar att vi står utan hållpunkt i det. Det måste finnas ett ställe där också vi passar in, och det måste finnas planeter som ligger så nära vårt eget utvecklingsplan, att vi på ett eller annat sätt kan kommunicera med dem och därigenom nå större kunskap - inte bara om det yttre universum, utan också om vårt inre. En större kunskap om vem och vad människan är. En större kunskap om hela den enorma, kosmiska världsplanen.

Det är mycket möjligt att vi på nuvarande tidpunkt redan har fått all den kunskap som är nödvändig för oss på vårt nuvarande förståelsesteg genom George Adamski och andra, som har haft förbindelse med dem därute. Och kanske borde vi genom denna förmedlade kunskap kunna lyckas finna fram till åtminstone någon slags sanning om rymdmänniskorna - och om oss själva. Och det kan vi utan tvivel.

Likväl forskar vi vidare. Det finns en drivkraft i oss som får oss att sträva efter det största mått av sanning, som kan ges till oss på det nuvarande steget av vår jordiska utvecklingsbana. Vi kan inte riktigt nöja oss med att sitta med händerna i knät och vänta på, att en "mästare" från rymden ska ramla ned framför fötterna på oss och på ett lätt och smärtfritt sätt lösa alla de gåtor vi brottas med åt oss. Och det är ju riktigt. För vi vet ju innerst inne väl, att vi alls inte får något gratis. Vi är ju på det klara med att vi absolut själva ska finna svaren på allt vi brottas med.

Ett ärligt sökande ger alltid resultat av ett eller annat slag. UFO-saken fick den betydelsen för många människor, att de lärde sig att se in i sig själva och leta efter svaren där. Och DET är kanske det mest positiva resultat som hittills uppnåtts av UFO-forskningen. Eftersom livet är ETT, och eftersom inga åtskillnader finns, ligger förklaringen på många gåtor i vårt eget själssdjup. Kosmos' förlossning finns inbyggd i varje människas övermedvetna liv. Och eftersom naturen strävar efter jämvikt, måste varje utåtriktad forskning som en slags tillbakavängning ge sig tillkänna i en motsvarande inåtvänd granskning.

Låt oss därför aldrig vänta oss att lösningen på alla frågor kan ges till oss utifrån, utan låt oss förstå att ju mer vi utvidgar vår medvetenhets ljus på vårt eget själsmörkers bekostnad, desto mer kommer vi att kunna fatta av det universum som omger oss med dess mystiska världar och dess glittrande himlavalv.

Gerda Rörbaek Nielsen
(ufo kontakt, nr 3 -69)

- o - o - o - o - o -

MARSFOTOGRAFIER ELLER.....?

För några år sedan lyfte en väldig raket från startrampen och sköt iväg den instrumentspäckade Mariner IV mot planeten Mars. Under flera månader därefter gick hela världen i spänning; snart skulle man få det avgörande beviset på den urgamla frågan: finns det liv på Mars? Somliga menade att även om Mariner IV skulle sända bilder med tecken på liv, så skulle NASA censurera dessa och inte offentliggöra dem. Är det inte underligt så misstänksamma en del människor är? Det vet vi väl, att vi kan lita på den amerikanska rymdflygstyrelsen, NASA!

Månader förflöt i väntan på att Mariner skulle nå sitt mål. Så en dag rapporterades det att den passerade förbi Mars och att långt därutifrån det svindlande universum började bilder sändas mot jorden. Det dröjde inte många timmar förrän nyhetsbyråerna vidarebefordrade det sensationella materialet, och så började tidningspressarna rulla. "Mars är en död planet. Dess yta är fylld av kratrar och mycket lik

månen". Detta var innehållet i de texter som bifogades bilderna, vilka mycket riktigt visade områden, som var synnerligen lika månytan. Faktiskt otroligt lika....

För tank - en av bilderna visar en krater som ser ut precis som månkratern Clavius. Om inte amerikanska rymdflygstyrelsen, NASA, förklarat att fotografierna tagits långt borta från vårt närmaste grannskap och föreställer den fjärran "röda planeten", så hade man nästan kunnat tro att någon tagit ett foto av Clavius - fotograferat från en månsönd - och retuscherat det lite (tagit bort en del små kratrar och satt dit en del) för att slutligen med ett raster gett det hela ett mer "rymdlikt" utseende.

Det är allt tur att NASA med bestämdhet uppgett att bilden tagits av Mariner IV, så man är säker på att man inte blivit lurad. För, som sagt, NASA kan man ju alltid lita på - eller hur....?

- o - o - o - o - o -

- SE HIT -

Någon har per postgiro beställt och betalat kr 25:- för kursen i Te-lepati, men har glömt att uppge namn och adress. Inbetalningen gjordes den 29 december -69. Vi ber därför Dig, som vet att Du beställt kursen men inte fått den tillsammans med detta nummer av Bulletinen, att meddela oss, så sänder vi den genast.

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooooooo
o UFO-NYHETER o
o ooooooooooooooooo

Under denna rubrik presenterar vi varje månad de allra senaste UFO-nyheterna från vårt eget land och hela övriga världen. Naturligtvis är det omöjligt för oss att införa ALLA de utländska rapporter som når oss, varför vi försöker göra ett urval, så att läsarna ska få ta del av de bästa rapporterna. Eftersom världen är relativt stor, dröjer det oftast några månader från det att händelsen inträffat tills vi kan publicera den, men jämfört med andra tidskrifter som SPECIALISERAT sig just på tefat, är våra införda rapporter av mycket färskt datum.

Då det gäller svenska tefatsnyheter är det emellertid annorlunda. Vi inför nämligen ALLT som nått oss - dvs alla UFO-rapporter som publicerats i svensk press - sedan det förra numret av Bulletinen kom ut. Speciellt tack vare välvillig hjälp från UFO Motala har vi möjlighet att få nyheter, som när Bulletinen trycks inte är mer än ett par dagar gamla. De aktuella rapporterna kan alltså vara i läsarens händer så snabbt som 4-5 dagar efter det att händelsen inträffade.

Men trots allt kan det en del månader vara ganska magert med UFO-nyheter i Bulletinen, vilket isåfall beror på att det helt enkelt inte gjorts några observationer under den gångna månaden. Så är t.ex. fallet denna månad, då vi inte har en enda svensk rapport.

Det kan dock hända att nyheter ibland kan undslippa oss, varför vi är mycket tacksamma om Bulletinens läsare vill meddela oss så snart de hör talas om någon UFO-observation. Sänd också gärna tidningsnotiser om iakttagelser. Dessa urklipp returneras givetvis efter att ha kopierats.

- o - o - o - o - o -

VITGLÖDANDE UFO

Ett lysande "flygande tefat" sänkte sig ned och svävade över Riverina under de tidiga morgontimmarna, rapporterade åtskilliga personer idag. Det sågs av åtta personer som befann sig en mil ifrån varandra. Rapporterna säger att det hängde ca 150 meter över ett ensligt fält,

där mr Lindsay Dillon körde traktor under ett nattskift.

Ägaren till marken, mr Tony Hocking, anlände några minuter senare för att avlösa mr Dillon, och såg också föremålet. Båda männen körde skrämnda till sina hem omkring kl 4.15 fm. Mr Dillon väckte sin hustru och några grannar, mr och mrs John Hynes. Mr Hocking väckte sin 16-årige bror, Peter, samt mr och mrs Bob Bark.

Från sina hem, som ligger en mil från varandra några kilometer väster om Deniliquin, uppgav sig alla ha iakttagit föremålet under omkring en halvtimme innan det slutligen försvann. De rapporterade vad de sett till Deniliquin-polisen, och en poliskonstapel sade: "Uppenbarligen är detta helt äkta. Jag känner Hocking."

Mr Dillon: "Det kom bortom träden och lyste helt vitt, och det förblev sedan stilla över traktorn. Dess färg växlade så till blixtrande rött och grönt, och det stannade där under omkring fem minuter. När Tony Hocking kom sköt det iväg uppåt till omkring 300 meters höjd och blev vitt igen. Jag har aldrig varit så rädd förut. Jag skakade av rädsla när jag körde hem."

Tony Hocking: "Vad jag särskilt fäste mig vid var denna tingests fantastiska ljusstyrka och dess hastighet. Den lyste så starkt att det nästan var bländande. När den rörde sig bakom ett moln, lyste den upp molnet. Jag kunde inte uppskatta hur snabbt den färdades, men det var förvisso snabbare än ett Boeing jetplan."

(Sun Herald, 18 maj -69)

- o - o - o - o - o -

"...OCH INGEN AV OSS HADE DRUCKIT."

En 23 år gammal konstnär från Letchworth och hans amerikanska flickvän uppger, att de såg tre flygande tefat över byn Willian tidigt på söndagsmorgonen. Mr David James, tidigare bosatt på Sherwood 8 på Grange-egendomen, sade på onsdagen att de iakttog ett "tefat" som svävade kring i skyn under nära två timmar. Efter att ha lämnat en väns hus gick de längs Letchworth Lane nära golfklubben omkring kl 3 på morgonen, när Dana Cousins såg "ett klart lysande klot".

Dana, också 23 år, från Kalifornien, sade: "Först trodde jag det var en stjärna, men sedan lade jag märke till färgen. Det var gjort av ytterst klart skinande silver och guld. Jag har aldrig sett något så vackert. Det svävade kring ett träd - och mindre än en minut därefter började det att sakta röra sig fram mot oss", sade hon.

David, f.d. elev vid Norton School, sade: "Jag greps av panik. Sedan såg jag en bil komma. Jag viftade åt den, men den stannade inte, vilket knappast var överraskande vid den tiden på morgonen. Det var dock synd, eftersom vi ville att även någon annan skulle se det." David uppgav att när han "greps av panik" drog sig "tefatet" tillbaka till sin tidigare position ovanför trädet. Vid denna tidpunkt såg Dana två andra "tefat". De verkade vara "mycket högt upp", medan däremot det första "inte verkade vara mer än högst hundra meter över marken."

David sade: "Det är ytterst svårt att uppskatta exakt hur långt bort och hur högt upp det var. Därför kunde vi inte riktigt beräkna dess storlek". Efter ca två timmar såg de det första "tefatet" börja röra sig uppåt; "antagligen för att sälla sig till de andra två". "Folk har föreslagit att det antagligen var någon slags hallucination, men det kan det inte ha varit", sade David. "Båda två såg vi dem - och ingen av oss hade druckit".

(Herts. and Beds. Citizen, 1 aug -69)

- o - o - o - o - o -

OBSERVATION FRÅN TÅG

Under en hel halvtimme - medan hon färdades med tåg från Tunbridge Wells till Hastings förra veckan - iakttog mrs Joan Fuller, banktjänsteman från Tunbridge Wells, ett "silverfärgat, cylinderformat" föremål i skyn. Mrs Fuller tog sitt vanliga tåg - som lämnade Central Station kl 18.18 - då hon var på väg hem på torsdagskvällen. Hon tittade ut genom fönstret och såg det oidentifierade flygande föremålet sväva i skyn mellan Tunbridge Wells och Wadhurst.

"Jag iakttog det under omkring en halvtimme och tittade t.o.m. utanför fönstret för att försäkra mig om att det inte var någon reflex", sade mrs Fuller, som har rest regelbundet till Tunbridge Wells från sitt hem i Bexhill-on-Sea alla arbetsdagar under de senaste tio åren. "Det var ungefär lika stort som ett jetplan - och på ungefär samma höjd", erinrade sig mrs Fuller, som säger sig inte kunna uttala sig om huruvida det rörde sig, beroende på att tåget var i rörelse. En talesman för polismyndigheterna säger att inga andra rapporter om iakttagelser gjorts.

(Kent & Sussex Courier, 15 aug -69)

- o - o - o - o - o -

INGEN FÖRKLARING PÅ BLINKANDE LJUS

Efter att ha företagit undersökningar kan Luftförsvaret inte ge någon förklaring på de tre blinkande ljusen, som observerades av fem personer från Sakrihei norr om Mo i Rana på måndagskvällen, upplyser chefen för Luftoperationscentralen vid LKN, överste Nils Magne Jørgensen, till NTB.

Ljuskällorna blinkade i rött, grönt och vitt. - Vi får ständigt in liknande anmälningar och som regel företas rutinundersökningar. Det har också vid tidigare tillfällen sänts upp flygplan, upplyser operationschefen.

(Lofotposten, 7 nov -69)

- o - o - o - o - o -

TEFATS-STRÅLAR MOT FINLÄNDARE?

LAHTIS (FNB) Ett konstigt rymdfenomen råkade två ynglingar ut för under en skidtur i Heinola landskommun på onsdagskvällen. De måste efter det inträffade få läkarvård. Ynglingarna hade gett sig ut på en tränings-tur. Plötsligt såg de ovanför sig ett bländande ljus och en mycket klar återspeglning med ca en meters diameter på snödrivan. Ljusfenomenet var snabbt över, men den ene mannen började må illa och kasta upp. Han kunde röra sig endast med möda och fick svårt att andas. Den andre mannens ansikte svällde upp. Båda männen blev tvungna att uppsöka läkare.

(Expressen, 11 jan -70)

- o - o - o - o - o -

SKJÄRVÖY-FALLET

Så har vi här en rapport om en händelse, som knappast kan sägas vara aktuell - den inträffade år 1963 - men som är så pass utförlig att den absolut är värd att studeras. Denna rapport om Skjervøy-fallet offentliggjordes år 1969, sedan fallet undersökts av Trondheim UFO Förening och UFO-Information (Oslo), vilka kommit till slutsatsen att observatören är pålitlig och att det är mycket sannolikt att berättelsen är sann. Observationen ägde rum vid en liten ö kallad Skjervøy vid den nordnorska kusten. Följande är ett sammandrag av händelsen, berättat av observatören själv, Helge Mikalsen från Skjervøy:

Den 21 eller 22 augusti 1963 kl 17.00 gick jag ut med min båt på en fisketur till det sund nära Skjervøy som kallas Kågsund. Vädret var klart

och det var vindstilla. Omkring kl 18.30 skulle jag flytta båten för att fiska närmare "Skjärvöyskäret", och tittade västerut mot ön Arnöy. Plötsligt såg jag en flamma liksom från en raket, som sköt ut från berget. Jag tänkte att flottan utförde någon manöver, men om så var fallet måste de ha testat något nytt, ty jag såg en nära två meter bred orangefärgad flamma. Sedan såg jag ett föremål som for rakt upp i luften, men dess hastighet var inte så hög som hos en raket som skjuts upp!

På en höjd av omkring 1800 meter försvann flammen och jag såg de skarpa konturerna av ett grått föremål. Jag tänkte att det var någon slags ballong eller fallskärm. Sedan började föremålet röra sig österut mot vinden, och det fortsatte på samma höjd över en bergstopp (700 m) och en liten by. När det rörde sig ut över sundet och kom närmare mig, kom det lägre och jag insåg att det förvisso inte var någon ballong eller fallskärm.

Då slog mig tanken att det var en UFO. Jag såg nu två föremål, ett stort och ett litet. Det stora föremålet hade fem stora fönster på den sida som vette mot mig, vilka var rundade upptill och omkring 180 cm höga. Avståndet till föremålet var 130 meter och det svävade ca 120-130 meter över vattenytan. Plötsligt kom vad som liknade två skenor ut ur det stora föremålet, och det mindre hakade fast vid dessa och drogs in i det större. Det lilla föremålet var ovalt, omkring 1,80 x 2,70 m. Det syntes ingen flamma eller rök och hördes inget ljud.

Klockan var nu 18.40 och jag måste medge att jag kände mig nervös och rädd. Under ett kort ögonblick hade jag sett mig omkring efter andra vittnen, men jag kunde inte se några andra båtar. Vinden hade nu ökat och havet var mörkt, men under föremålet var det lugnt och blankt. I ett av föremålets fönster såg jag en grön ljusstråle som var riktad mot mig. Det runda ljuset (omkring 30 cm/diam) ändrade färg mellan ljus- och mörkgrönt, och något verkade röra sig bakom ljuset. Jag försökte lyfta upp en fisk i båten, men kunde inte. Jag verkade vara paralyserad. Om det berodde på spänningen eller något annat, vet jag inte.

Jag bedömde det stora UFO:t för att vara omkring 9 meter högt och 30-35 meter långt (diameter?). Jag kan inte med säkerhet säga om föremålet var ovalt eller cirkelformat, eftersom det hade samma sida vänd mot mig under hela observationen. Det var platt undertill, men hade en kupol däruppe. Föremålet hade stannat rakt över ett stort sjunket tyskt fraktskepp som sjönk här år 1944, och som fraktade malm och kvicksilver. Jag såg något som jag inte är säker på antingen dras upp ur, eller släppas ned i, sjön. Åtskilliga små mörka ting syntes mellan föremålet och havsytan. Jag tyckte någonting verkade komma upp ur havet och sedan tas in genom föremålets botten. Det svävade orörligt under denna tid, 10 min. UFO:t tippade sedan lite åt ena hållet och började accelerera. Plötsligt ökade det stora skeppets hastighet fantastiskt, och på en minut hade det försvunnit i nordlig riktning över Kvenangens fjord.

- o - o - o - o - o - o -

FLYGANDE TEFAT BYGGS I ENGLAND

I England finns en man vid namn John R. Searl, som uppger sig ha upptäckt en drivmetod som överträffar allt vad vi tidigare känner till. Vid de försök han utfört med testmodeller, har dessa uppfört sig på ett sätt som är karakteristiskt för de UFOs som observerats världen över.

För den som är intresserad av att veta mer om Searl och hans experiment, finns det en del stencilerat material - på engelska - att tillgå. I dessa beskrivs Searls teori och förklaras också i stora drag tillämpningen av denna teori. Detta material går att erhålla från Lars-Uno Bernhardsson, Box 3551, 782 00 Malung.

- o - o - o - o - o - o -

RYMDFÄRD KAN VARA 8 ÅR

Otroliga färder, som varar 8 år eller mer, ända ut till solsystemets yttersta gräns, planeras av amerikanska rymdvetenskapsmän. Tanken är att besöka och fotografera några av de yttre planeterna; att t.ex. få närbilder av jupiter med dess gåtfulla röda fläck; att knäppa bilder av de skinande ljusringarna runt Saturnus och sedan fortsätta för att möta den frusna Pluto. Om allt lyckas kommer det första rymdskeppet att fara iväg mot de yttre planeterna i slutet av 1970-talet, men inga människor kommer att finnas ombord. Rymdskeppet kommer att kontrolleras av en super-robot, som är kapabel att själv göra kurskorrektioner och även utföra fortlöpande reparationer.

Vetenskapsmän vid Jet Propulsion Laboratory i Pasadena har redan byggt en fungerande modell av super-roboten - en datamaskin som de gett namnet STAR, från de första bokstäverna i orden "selftesting and repair". Omkring år 1976 räknar de med att ha skapat och programmerat en mycket mer sofistikerad version av datamaskinen, som är i stånd att ta kontrollen över ett rymdskepp som ska göra den väldiga resan ut mot Jupiter, Saturnus och Pluto. Inom ett eller två år kommer det att följas i rymden av ett likadant rymdskepp, också robotkontrollerat, destinerat mot Jupiter, Uranus och Neptunus.

Vetenskapsmännen i Pasadena tänker utnyttja fördelen av att de yttre planeterna då befinner sig i linje, vilket endast händer en gång vart 179:nde år. Att de ligger i linje, säger vetenskapsmännen, gör det möjligt för dem att spara bränsle genom att låta rymdskeppet "studsa" från en planet till nästa. Rymdfarkosten kommer att flyga förbi varje planet på lagom höjd för att ta TV-bilder och rapportera temperatur, strålning och atmosfäriska förhållanden; sedan kommer den att använda gravitationskraften från nästa plaet på resplanen för att föra sig vidare. De stora avstånden gör det omöjligt för rymdskeppet att ända till slutet kontrolleras från jorden. En radiosignal som sänds från trakten av Jupiter t.ex., skulle behöva omkring fyra timmar för att nå sitt mål.

Projektet med att utveckla STAR startades i Pasadena av Litauenfödde dataexperten dr Algirdas Avizienis år 1961. Under färden kommer STAR att tillföras kraft som alstras av solceller. Den kommer att kunna upptäcka faror (t.ex. i form av annalkande meteoriter), ändra kurs för att undvika en kollision och sedan återgå till rätt kurs. Hela tiden kommer roboten oavbrutet att kontrollera sina egna funktioner, så att om någon del går sönder den på en hundraedels sekund kan ersättas av en reservdel.

(Sunday Express, 21 sept -69)

- o - o - o - o - o -

NASA-MAN VILL SPRÄNGA KÄRNLADDNING PÅ MÅNEN

San Francisco (TT-AFP) En av den amerikanska rymdflystyrelsen NASA:s vetenskapsmän, dr Gary Latham, vill att USA skall spränga en kärnladdning på månens baksida som ett led i undersökningarna av jorddrabantens struktur. Dr Latham, som är en av dem som håller på att studera data från Apollo 12:s färd till månen, sade vid ett geofysikermöte i San Francisco på måndagen att han tänkte uppmana den amerikanska vetenskapsakademin att allvarligt överväga kärnsprängningsprojektet.

Han ansåg att laddningen borde vara på flera kiloton. Om förslaget gick igenom skulle sprängningen kunna äga rum något år efter Apollo 15:s planerade färd till månen. Dr Latham sade att Apollo 12:s mändata tyder på att månens struktur inte är enhetlig.

Han tillade att han för några dagar sedan trodde att månen bestod av en samling lösa stenar kring en central kärna. Han grundade denna uppfattning på de chockvågor som månlandaren framkallade och som pågick i omkring en timme efter det att den hade slagit ned på månen, sedan Apollo 12-männen hade krupit tillbaka in i moderskeppet efter sin promenad på månytan.

(Mora Tidning, 17 dec -69)

- o - o - o - o - o -

VÄXTER FRODAS I RYMDMÄNNENS MÅN-"DAMM"

Apollo 11-astronauterna Neil Armstrong och Buzz Aldrin tog med sig mer än bara ofruktbara månstenar från sin historiska färd i juli. En del av den "mylla" de tog upp i Stillhetens Hav har visat sig vara mycket lämplig för trädgårdsodling. Igår såg jag här i rymdcentralen några växter som har förvånat vetenskapsmännen genom att frodas i månmyllan.

Vid tiden för Apollo 11:s färd visste ingen huruvida materialet från månens yta skulle kunna hysa växtliv. Experiment i centralens månlaboratorium var avsedda att ge vetenskapsmännen upplysningar om hur jordiska växter skulle påverkas av månmyllan. De ville veta om det skulle vara skadligt för dem eller inte. Till deras stora förvåning frodades växter - såsom sallad och bönor - lika bra som de kontrollexemplar vilka växte bredvid i jordisk mylla.

Men några mer primitiva växter, t.ex. ormbunkar, överraskade forskargruppen genom att skjuta i höjden fantastiskt. Nästan lika fantastiska resultat nåddes av sojabönor och tobaksplanter. Medan ris, vete och socker alla växte ungefär lika bra som i jordmylla.

Dr William Kemmerer, chef för den preventiva medicinen vid laboratoriet, sade igår: "Detta är ett av de verkligt oväntade resultaten av månprojektet". För dr Charles Walkinshaw, en växtpatolog, tyder resultaten på att bebyggare på månen en dag kanske kan odla sina egna grönsaker. "Det innebär att om vi tillsätter en del gödning, så kan vi odla livsmedel där uppe", tillade han.

Arthur Smith

(Daily Mirror, 17 nov -69)

- o - o - o - o - o -

DJUREN HAR EN INBYGGD LARMSIGNAL

Sovjetryska forskare har gjort nya iakttagelser om djurens förmåga att känna på sig när en naturkatastrof är på väg. Myror tar sina ägg och lämnar myrstackarna före en jordbävning. Råkor kravlar upp på land innan en storm bryter ut, medan maneter istället söker sig ut på djupare vatten. Björnar ger sig iväg före ett vulkanutbrott, och fasaner ger ifrån sig varningslåten före en svår jordbävning. I Tasjkents Zoo vägrade bergsgetter och antiloper att gå in i sina hus under månaderna före en svår jordbävning. Även tigrar sov utomhus.

Även människan tycks enligt Sovjetforskarna ha inbyggda varningsmekanismer mot naturkatastrofer, fast hon är för okänslig att lägga märke till dem. I Ashkabad nära gränsen till Iran noterade läkarna en kraftig stegring av patienter med hjärtbesvär under 1948. Elektrokardiogrammen visade dock att patienterna var friska. Men inom de närmaste två månaderna härjades distriktet av katastrofala jordbävningar.

(Fib aktuellt, nr 15 -69)

- o - o - o - o - o -

Ovanstående uppgifter från sovjetryska forskare är ytterligare en

bekräftelse på uttalanden George Adamski gjorde redan på femtiotalet. I sin kurs i Telepati, som utgavs i USA år 1958, konstaterar han att även människan besitter samma möjligheter som djuren, då det gäller att mot- taga och tolka impulser från naturen. Han ger där också svar på frågan om hur vi ska kunna lära oss att använda vår förmåga.

Kursen i Telepati finns nu att erhålla på svenska. Vill Du lära Dig att använda din medfödda förmåga till tankekommunikation med allt skapat? Sätt isåfall in kr 25:- på postgiro 12 85 92, S. Dahnielson, Ox- torgsgatan 8 E, 575 00 Eksjö. De tolv kursbrevet kommer på posten med en månads mellanrum.

- o - o - o - o - o - o -

ooooooooooooooooooooo
o KOSMISK FILOSOFI o
o ooooooooooooooooooooo

DEN STÖRSTA GÅTAN

Under århundraden har människan bara haft sina två ögon att beskå- da omvärlden med. När sedan hennes medvetenhet vidgades en bit, uppfann hon instrument sådana som teleskopet och mikroskopet. Detta gav henne en mer vidgad bild och ökade hennes medvetenhet, vilket gav mer förstå- else. Det var en tid av intensiv aktivitet och förundran, och man kan känna hennes upphetsning när hon försökte lära sig mer och mer. Till- sammans med all denna nya kunskap hon fick, kom ständigt alltfler komp- licerade frågor, som skulle komma att föra henne längre och längre. Detta har pågått i sekler, och det är mer än sannolikt att det kommer att fortsätta enligt samma stereotypa mönster.

Men människan förstår inte, att de gåtor hon finner i haven och i rymden endast är obetydliga frågor jämförda med "den största gåtan". Denna gåta har varit känd en tid, men den är så invecklad och komplice- rad - fastän ändå så enkel - att människan än idag inte förstår den fullkomligt. Människans stora gåta är hennes eget Jag: hennes kropp och hennes sinne, och vad som vidmakthåller dem.

Vi ser på oss själva som underbara, invecklade skapelser, men än har vi inte insett att det finns så oändligt mycket mer. Ty idag använ- der genomsnittsmänniskan på jorden endast omkring 1 % av sina totala förmågor. Hur blir det då när hon använder om än bara 5 eller 10 %? Li- vets underverk inuti människan är oräkneliga, men de kan uppenbaras för oss. Det är vår plikt att studera och lära känna dem, så att vi än mer fulländat kan ge uttryck för vår Kosmiske Faderns fullkomlighet.

Människan kan förflytta berg, bygga tempel, korsa haven och erövra solen; men hon kan inte kontrollera sitt eget tempel, det tempel av full- komlighet vi känner som den mänskliga kroppen. Hon har fått allt, men har använt så lite av den inre rikedom.

Den största frågan är: "Varför ska jag besvara mig? Varför ska jag vilja sträva efter att förbättra mig själv?" Detta går tillbaka till li- vets syfte. Människan skapades som den högsta intelligensformen. De and- ra skapelserna har sin plats och leds av medvetande, och de tjänar alla människan varvid de även tjänar Skaparen. Likväl är det endast människan som någonsin kommer att bära på förmågan, att ge uttryck för den Kos- miske Faderns fullkomlighet.

Vad säger man till den människa, som inte säger sig se någon anled- ning att bry sig om sin medmänniska eller hennes liv? Om människan bara kunde inse att det blott finns EN Intelligens, och att hon bara är ett litet fragment av den Intelligensen, inkluderad med alla andra människor och alla andra skapelser som utgör Kosmos. OM hon kan förstå detta, kan hon tydligt se att alla är delar av den Ende, och den Ende är Allt.

Med detta i tankarna är det tydligt att allt som händer en individ i själva verket händer en del av dig själv. Detta behöver inte åsamka dig någon smärta eller psykiskt obehag, ty var och en av oss väljer själv vad han ska göra med det han fått. Men det bör emellertid hjälpa dig att respektera livet. Det är din plikt att se på dig själv och se vad du kan finna. Istället för att kritisera andra, är det bästa sättet att förbättra livet att betrakta sig själv; försöka fatta Gåtan i sitt inre och - lösa den.

Detta blir ingen lätt uppgift, ty vägen är mörk och fylld av många törnen. Ju djupare vi forskar, desto tydligare kommer vi att se att sinnet har förvrängt och avvikit från Livets sanna grundprincip. Vi måste upptäcka våra misstag och rätta till dem, ty detta är den sanna vägen mot förädling. Förädling är inte vad människan idag ser såsom synliga verkningar, utan snarare en lång, svår väg. Genom att se oss själva sådana som vi verkligen är, och genom att rätta till de misstag vi gjort, förs vi närmare ett tillstånd av förståelse. Detta är i verklig mening Enhet med allt skapats Fader: det Eviga Kosmiska Medvetandet.

Steven Whiting
(Cosmic Bulletin, sept -68)

- o - o - o - o - o -

ADAMSKI HADE RÄTT

I sin andra bok, "Ombord på rymdskepp" (först utgiven år 1954), berättar George Adamski om en ovanlig filmföreläsning som ägde rum ombord på det venusianska moderskeppet. På följande sätt beskrev han vad som hände:

"Jag blev glad inför utsikten att få se en sådan 'resefilm' och undrade på vilken skärm den skulle komma. Men jag kunde inte upptäcka någon skärm. När belysningen dämpades hängde den första bilden i tomma luften mitt i rummet framför min förvånade blick.

Orthon tycktes ha roligt åt min förvåning och förklarade:

- Vi har en viss typ projektorer, som kan sända ut och stoppa strålarna på önskat avstånd. Själva stopp-punkten tjänar som en osynlig bildruta, där bilderna koncentreras med färger och dimensioner oförändrade.

Scenen jag såg var så avgjort 'närvarande', att jag ett ögonblick glömde bort att jag inte var på ort och ställe utan fortfarande ombord på moderskeppet."

Otroligt, tänkte många - med all rätt. Ty GA var - som vanligt - långt före sin tid. När detta skrevs var det ännu omöjligt för oss att föreställa oss någon sådan uppfinning. Men nu, 15 år senare, har vetenskapen äntligen hunnit ikapp.

Som bekant har man inom filmindustrin länge gjort experiment med tredimensionell återgivning, utan att försöken gav några praktiskt användbara resultat. Publiken i biografen var tvungen att sitta och beskåda skådespelet genom speciella glasögon, och det visade sig vara mycket besvärligt att synkronisera flera filmer till en och samma bild. Men nu har en helt ny uppfinning gjort, att den tredimensionella filmen har blivit en realitet.

De tre amerikanska vetenskapsmännen, dr Viktor Evtuhov, dr Alexander D Jacobson och dr James Neeland vid Hughes forskningslaboratorier i Malibu, Kalifornien, har framställt den första riktiga tredimensionella filmen. Bilden är så fantastiskt naturtrogen att ögat inte kan skilja den från ett riktigt föremål. Den kan ses från alla håll och verkar helt enkelt hänga i luften. Vad som möjliggör detta är holografen, ett s.k. interferensfenomen, som i framtiden kommer att spela en ständigt större roll för oss alla. Det är ännu ett av de långt fler än hundra användningssätten för laserstrålen - ett slags konstgjort ljus, bestående av

helt likriktade elektromagnetiska vågor.

När fotografiet eller filmen tas, delas strålen upp så att en del träffar föremålet - scenbilden - direkt, medan den andra reflekteras mot en spegel. Härifrån vänder de två strålarna åter till plåten eller filmremsan från var sin vinkel. En elektronisk apparat registrerar deras omväxlande starka och svaga ljussvängningar och resultatet blir ett hologram - ett osynligt virrvarr av virvlar, punkter och streck. Men när man bakifrån belyser hologrammet med en vit laserstråle, återuppstår bilden så naturtroget tredimensionell att den t.o.m. ändrar perspektiv när den iakttas från olika håll.

Vad man kan prestera med holografin är något som nästan verkar gränssa till ren magi. Om man klipper hologrambilden i små fyrkanter, så har varje fält fortfarande kvar bilden av hela föremålet, blott sett ur ständigt nya synvinklar. Man kan även ta ett stort antal hologram på samma plåt utan att de stör varandra, och man kan fotografera genom matterat glas, dimma eller tät rök.

Egentligen är inte hologrammet någon bild, utan snarare en synvilla - en hallucination. Man kan gå runtomkring bilden och granska den ingående. Föremålet står till synes fullt påtagligt framför en, men - om man sträcker ut handen så griper den i tomma luften. Ty, som Adamski skrev år 1954: "...stopp-punkten tjänar som en osynlig bildruta, där bilderna koncentreras med färger och dimensioner oförändrade".

Finns det något att tillägga? Det är ingen tvekan - GA hade rätt!

- o - o - o - o - o -

oooooooooooooooooooo
o FRÅN LÄSARNA o
oooooooooooooooooooo

LIV OVAN SKYARNA ?

Det måste ha varit på vintern efter julen 1917; jag var på väg till skolan en grå morgon. Stannar - ser mig väl tillbaka för att se om de andra skolbarnen kommer. Nej. Vänder mig mot öster, kastar en blick upp på himlen; stjärnorna har slocknat för denna gång - men vad ser jag där?

Något långt och smalt som lyste och som snabbt for mot norr utan ett ljud! Och på varje sida två stjärnor som följde med i samma takt! Det gick så fort att det inte tog många sekunder förrän det hela var utom synhåll bakom horisonten, och jag skyndade väl på till skolan och berättade för de andra att jag sett en glödande timmerstock som flög i luften med två stjärnor på varje sida. Skratt. "Din storljugare"! Det var ingen som trodde mig, så jag fick sluta att prata om det märkliga jag sett, och det hela föll i glömska.

Åren gick och jag hade slutat skolan; drog till sjöss. Visst hände det att jag slog glas för en lanterna som inte fanns där när styrman såg efter, men jag tänkte inte närmare på det. När jag sedan blev värnpliktig militärflygare hade jag kommit ett steg över människans grodperspektiv, men jag såg aldrig något som inte hade sin naturliga förklaring. Senare skrev jag mina flygarminnen, och förlaget kallade boken "Livet ovan skyarna".

Först efter det andra världskriget började tidningarna att skriva om märkliga lysande föremål, men de flesta trodde inte på det. Men jag trodde; jag visste på något sätt att det fanns andra än vi här i världen. Jag hörde att andra hade sett dem - lysande skivor som dykt upp och försvunnit med ljudets hastighet. Under mina dagar som flygare hade jag haft en märkelig dröm. Jag satt i ett vanligt propellerplan, men landade på fel planet. Där fanns en ljudlös och luktlös trafik, och människorna där var välskapta och vackra; dessutom helt fria från sjukdomar och

avundsjuka. Först långt efteråt förstod jag att jag hade företagit en mental resa till en bättre värld.

Jag såg ofta uppåt; väntade nog på att få se något. Och så började jag att se "stjärnor" som rörde sig i fel riktning, från väst mot öst. Några slocknade och lyste upp igen. Det andra rymdskeppet fick jag och tre andra se den 13 november 1957, och på ljusa dagen. Det for mot sydväst och svävade högt upp. Solen sken på det, så att det såg ut som en synål. Ingen rök, inget ljud och helt stadig kurs. Vi trodde först att det var en av de ryska sputnikarna, men de färdades i andra riktningen.

Sedan har ju G. Adamski berättat att andra världar var beredda och sände ut 6000 rymdskepp i de dagar sputnikarna gick in i sina banor. Han påstår sig ha varit med ute i rymden åtta gånger, och det är fler som gör det. Jag håller det också för sannolikt att även jag ska få vara med på en resa i rymden.

Varje år försvinner människor - spårlöst. Vad blir det av dem? Tjuugo till trettio gånger har jag sett ljus på himlen som INTE var stjärnor. Några kan ha varit satelliter, men inte de som ändrat kurs samt slocknat och åter tänts. Övervakas vi av "barnpigor" från andra planeter?

Var och en av oss kan väl vara eniga om att det ser ut som om det behövdes. Både väst och öst har grävt ned sig i materialismen, och det kan inte leda till annat än avundsjuka, bråk och krig. Vi behöver nog åter lära oss att leva. Vår mentalitet är skev; vi tror att alla värden kan räknas i kronor och ören. Men de andliga värdena låter sig inte mätas, och det är dem vi måstr söka nå innan det blir för sent.

O. Förseth

- o - o - o - o - o -
oooooooooooooooooooo
o FRÅGOR OCH SVAR o
oooooooooooooooooooo

FRÅGA: På plansch 1 i "Flygande tefat har landat" (Parthenon 1957) ser det ut som om det fanns penseldrag på fotot av spaningsskeppet. Kan det stämma? (B.K.)

SVAR: Tyvärr stämmer det. Bilden i Parthenons utgåva är retuscherad, och det finns åtskilliga detaljer som skiljer den från originalet (som naturligtvis inte är "bättrat" på något sätt). Bland annat är konturen längs kupolens vänstra sida ifylld, varför den där är skarp medan den är suddig på högra sidan. Även den vita "kraftledningen" runt kupolens bas är påbättrad med vit färg, liksom åtskilliga reflexer på skeppet och runt ventilerna. På det vänstra landningsklotet har två av de ursprungligen tre vita reflexerna tagits bort, medan det klot i mitten närmast kameran som på originalfotot är mörkt har färgats vitt. På originalet kan man dessutom skymta landningsklotet genom flänsen, vilket visar att skeppet är gjort av ett halvgenomskinligt material. Detta faktum vederlägger således somliga skeptikers teorier om att GA bara fotograferat en gaslampa av metall.

Vem som utfört (eller låtit utföra) dessa retuscheringar är oss obekant, men så mycket kan sägas: Att göra en sådan påbättring är synnerligen oförsvarligt, eftersom en ovetande person - som aldrig sett originalen - kan tro att Adamski själv bättrat sina bilder. För övrigt är retuscheringen ytterst AMATÖRMÄSSIGT och DÅLIGT gjord.

- o - o - o - o - o -
MEDVERKA I BULLETTINEN

Har du något du vill annonsera om; några meddelanden angående den förening du tillhör? Sänd isåfall in en annons eller ett anrop som upptar ca 5 rader. Vi mottager också ALLT annat som du tror kan vara intressant

för Bulletinens läsare: UFO-nyheter, vetenskapliga nyheter, egna tefats-observationer och egna artiklar om allt som är konstruktivt, etc...

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooo
o ANNONSER o
ooooooooooooo

"VÅRT KLOTRUNDA FOSTERLAND"

heter en nyinspelad LP-skiva med Roland von Malmberg. Den innehåller 16 sånger, alla på svenska och 3 st dessutom på japanska, jiddish och hindi. Det ovanliga med denna skiva är framförallt texterna, vilka Roland skrivit själv. Även melodierna har han komponerat, så när som på några folksånger från olika länder.

Om någon eventuellt inte skulle känna till Roland, så följer här en kort presentation: Roland är, som framgår av hans sångtexter, motståndare till krig, våld och orättvisor av alla slag. Han är vegetarian, pacifist och förespråkare av icke-våld som kampmedel. Vidare är han värnpliktsvägrare och har gjort sin tjänsteplikt på FN-förbundet i Stockholm. 1965 medverkade Roland i en "Hylands Hörna" i TV. Han blev då känd som "studenten som kan sjunga på 40 språk", vilket nu ökat till ca 50. Detta har Roland lärt sig av sina många vänner som han har runt om i världen.

P.g.a. att det inte finns något skivbolag bakom denna skiva, utan Roland själv stått för producering och alla kostnader, har han kunnat ta med de sånger och texter han önskat. Som alla kanske vet, är det annars mycket svårt att få sjunga in sånt som producenterna anser vara "för fränt", m.a.o. det som dom inte tror kommer att sälja. Någon svensk-toppsskiva är det alltså definitivt inte, men alla vi som uppskattar mer "riktiga" texter, sjungna med inlevelse till sköna melodier, kommer absolut att tycka om "Vårt Klotrunda Fosterland".

Skivan - som om så önskas kan fås signerad och med tilläggan-- kan beställas mot postförskott (kr 26:- plus porto) direkt från: Roland von Malmberg, Majorsvägen 9, 133 00 Saltsjöbaden.

Hälsningar Eva Bjärenäs

- o - o - o - o - o -

S A N N I N G S - S Ö K A R E

Läs om UFO, parapsykologi, healing, olika religioner, vegetarism, vishet från öst och väst, centrala världsåskådningsfrågor, m.m. i

S Ö K A R E N

Utkommer med 10 nr om året. Helår kostar 27:50, halvår 14:50. Postgiro 70 60 47. Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3.

PROVNUMMER GRATIS

- o - o - o - o - o -

I NÄSTA NUMMER

ska bl.a. Leif Eckhoff Pedersen berätta om sina erfarenheter av telepati i artikeln

ETT SAMTAL MED MIN BIL OCH MIN FIKUS

Vi ska också ta en titt på hur sanna de uppgifter var som Adamski lämnade om månen,

VÅR GÅTFULLE GRANNE

Därtill presenterar vi naturligtvis de allra senaste UFO-nyheterna från hela världen, samt vetenskapliga nyheter och ytterligare filosofiska artiklar.

På återseende. Red.